Р Е Ш Е Н И Е
№ 42030

гр. София, 28.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Трето отделение 7 състав,** в публично заседание на 28.09.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **7586** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване (КСО).

Образувано е по жалба с вх.№ 21779 от 22.06.2026.на Ц. Н. П., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], ул. № против Решение № 2153-21-185 от 21.05.2026 г. на директора на Териториално поделение на Националния осигурителен институт (ТП на НОИ) – С.-град , с което е оставена без уважение жалбата му с вх. № 1012-21-1031 от 04.05.2026 г. срещу Разпореждане № [ЕГН] от 27.03.2026 г. на длъжностното лице по пенсионно осигуряване при ТП на НОИ – С.-град. С цитираното разпореждане, на основание чл. 98, ал. 8 от КСО отпуснатата на жалбоподателя лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване (ИОЗ) е определена в действителен размер от 514,88 евро месечно, считано от датата на инвалидизирането – 21.11.2024 г., при зачетен осигурителен стаж от 11 години, 00 месеца и 18 дни.

В жалбата са изложени съображения за материална незаконосъобразност на оспорения административен акт и постановяването му при съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Жалбоподателят оспорва и начина на зачитане на трудовия му стаж от първа категория. Иска се отмяна на оспореното решение и на потвърденото с него разпореждане, ведно с връщане на преписката на пенсионния орган за ново произнасяне.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът – директорът на ТП на НОИ – С.-град, чрез процесуалния си представител юрисконсулт Б., оспорва жалбата като неоснователна и недоказана. Моли съда да постанови решение, с което да отхвърли жалбата и да потвърди оспорения административен акт. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура, редовно призована, не се явява и не изразява становище по основателността на оспорването.
Административен съд - София - град, III отделение, 7 състав, след като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с доводите на страните и съобразно изискванията на чл. 168 от АПК приема за установено от фактическа страна следното:
Административното производство е образувано по заявление с вх. № 2112-21-971 от 27.02.2025 г., подадено от Ц. Н. П., за отпускане на лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване. Към заявлението са приложени документи за трудов и осигурителен стаж и образование, както и Експертно решение (ЕР) на ТЕЛК № от заседание № от г., с което на лицето е определена 62% трайно намалена работоспособност (ТНР), с дата на инвалидизиране 21.11.2024 г.
Правото на лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване (ИОЗ) е преценено въз основа на представените документи и ЕР № г. на ТЕЛК.
С оглед отбелязването с щемпел на Столична РЗИ върху цитираното ЕР на ТЕЛК, че същото е обжалвано с вх. № 038981/11.02.2025 г. по реда на чл. 112 от Закона за здравето пред Националната експертна лекарска комисия (НЕЛК), длъжностното лице по пенсионно осигуряване при ТП на НОИ – С.-град е издало Разпореждане № [ЕГН] от 16.04.2025 г. (прот. № N61149), с което на основание чл. 98, ал. 7 от КСО на жалбоподателя е отпусната лична пенсия за ИОЗ в минимален размер (в размера на социалната пенсия за старост – 307,07 лв.), считано от 27.02.2025 г. до влизане в сила на експертното решение на медицинската експертиза. Това разпореждане е обжалвано по административен ред и потвърдено с Решение № 2153-21-164 от 16.06.2025 г. на директора на ТП на НОИ – С.-град .
В производството по медицинска експертиза, с ЕР на НЕЛК № г. първоначалното ЕР на ТЕЛК е отменено и върнато за ново освидетелстване. Впоследствие са постановени ЕР на ТЕЛК № г. (86% ТНР) и ЕР на ТЕЛК № г. (100% ТНР без чужда помощ, за срок от 2 години), като последното е обжалвано пред НЕЛК с жалба вх. № 060107 от 05.01.2026 г.
Медицинската експертиза е приключила окончателно с ЕР на НЕЛК № от заседание № от г., Специализиран състав по Неврологични, вътрешни, УНГ и ССЗ . С това решение НЕЛК е отменила ЕР на ТЕЛК относно срока на инвалидността и е определила 100% ТНР за срок от 3 години (до 01.11.2028 г.), потвърдила е датата на инвалидизиране 21.11.2024 г. и е потвърдила отказа за определяне на чужда помощ . ЕР на НЕЛК е разгледано от Медицинската комисия към ТП на НОИ – С.-град по реда на чл. 98, ал. 5 от КСО , която с Решение № от заседание № от г. е потвърдила оценката на ТНР, датата на инвалидизиране и срока, като решението не е обжалвано по реда на чл. 98, ал. 6 от КСО .
Въз основа на влязлото в сила експертно решение на органите на медицинската експертиза, пенсионният орган е пристъпил към постановяване на разпореждане по чл. 98, ал. 8 от КСО за определяне на пенсията в действителен размер от датата на придобиване на правото.

За нуждите на пенсионното производство от контролните органи на ТП на НОИ – С.-град са извършени нарочни проверки по разходите на държавното обществено осигуряване (ДОО) относно осигурителните периоди на лицето.
С писмо изх. № 2112-21-971 от 28.02.2025 г. от дирекция „Пенсии“ е изискана проверка на данните за осигурителен стаж и доход на самоосигуряващото се лице Ц. Н. П. чрез „БКС Тракия“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] за периода от 01.12.2008 г. до 30.09.2010 г. Проверката е обективирана в Констативен протокол № КВ-5-21-01871985 от 18.03.2025 г. на инспектор по осигуряването в отдел „Контрол по разходите на ДОО“. Установено е, че лицето е декларирало начало на осигуряване за фонд „Пенсии“ като самоосигуряващо се лице чрез „БКС Тракия“ ЕООД, считано

от 20.12.2008 г., а дейността е прекъсната на 01.10.2010 г. В Регистъра на осигурените лица (РОЛ) са подадени данни по реда на чл. 5, ал. 4 от КСО, но при извършената проверка в регистър „Приходи“ на НАП/НОИ е констатирано, че за целия период от 01.12.2008 г. до 30.09.2010 г. няма данни за внесени дължими авансови или окончателни осигурителни вноски. Поради това е прието, че на основание чл. 9, ал. 1, т. 4 от КСО и § 1, ал. 1, т. 3 от Допълнителните разпоредби (ДР) на КСО, периодът не се зачита за осигурителен стаж.

По повод сигнал вх. № 1030-21-1862 от 30.09.2024 г. от ТД на НАП – С., контролните органи на ТП на НОИ – С.-град са извършили комплексна проверка по разходите на ДОО на осигурителя „Алекс-ИВ“ ЕООД, приключила с Констативен протокол № КВ-5-21-01861834 от 25.02.2025 г. В хода на проверката, въз основа на данни от ТД на НАП – С. (Протокол № П-22221124096153-073-001 от 24.09.2024 г.) и Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“, е установено, че дружеството не осъществява реална стопанска и търговска дейност на декларираните адреси, няма оборудвани търговски обекти и работни места, фискалните устройства не отчитат обороти след м. май 2022 г., не са подавани ГДД по чл. 92 от ЗКПО за периода 2019–2023 г., а дружеството е натрупало задължения за осигурителни вноски в размер на 52 435,18 лв. Установено е още, че за Ц. Н. П. са подавани данни по чл. 5, ал. 4 от КСО за периода от 01.01.2023 г. до 30.04.2024 г. за максимален осигурителен доход (3000 лв. и 3750 лв.), без да е регистрирано уведомление по чл. 62, ал. 5 от Кодекса на труда (КТ) за сключен трудов договор. Изпратеното до Ц. П. искане за явяване и представяне на документи за заетостта му е получено лично от него на 24.01.2025 г. (обратна разписка към искане изх. № 1030-21-1862#33/10.01.2025 г.), но същият не се е явил и не е представил каквито и да било доказателства за реално полагане на труд.

Въз основа на констатациите, с влезли в сила Задължителни предписания № ЗД-1-21-01861981 от 25.02.2025 г., издадени на основание чл. 108, ал. 1, т. 3 от КСО, на осигурителя „Алекс-ИВ“ ЕООД е разпоредено да заличи подадените данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО за множество лица, включително за Ц. Н. П. за периода 01.01.2023 г. – 30.04.2024 г. Поради неизпълнение на предписанията, данните в РОЛ са заличени служебно по реда на чл. 4, ал. 10, т. 4 от Наредба № Н-13 от 17.12.2019 г.

По отношение на възраженията на жалбоподателя относно военната служба и кадровата служба по делото са представени: Служебна бележка от ССЖПУ – [населено място], съгласно която на основание чл. 5 от Указ № 1116/15.06.1989 г. на лицето се признава отбита редовна военна служба в размер на 1 година и 6 месеца; Удостоверение рег. № 3-НК-461 от 25.02.2025 г., издадено от Централно военно окръжие – Военно окръжие I степен – С., удостоверяващо прослужена от Ц. П. кадрова военна служба в размер на 9 години, 4 месеца и 1 ден за периода от 16.09.1996 г. до 17.01.2006 г. като военнослужещ.

Съгласно изготвения от пенсионния орган Опис на осигурителния стаж, зачетеният осигурителен стаж до датата на инвалидизиране - 21.11.2024 г. е в общ размер на 11 години, 00 месеца и 18 дни е формиран както следва:

- наборна военна служба от обучение във военно училище (след навършване на 18-годишна възраст на 08.10.1995 г. до 15.09.1996 г.) – 00 г. 11 м. 08 д. от трета категория;
- кадрова военна служба (от 16.09.1996 г. до 16.01.2006 г.) – 09 г. 04 м. 01 д. от първа категория труд (служба в специални ведомства;
- трудов стаж по трудово правоотношение при осигурителя „Д.-ЕР“ (02.03.2009 г. – 20.04.2009 г.) – 00 г. 01 м. 19 д. от трета категория;
- трудов стаж по трудово правоотношение при осигурителя „А. Строй“ (01.04.2024 г. – 20.11.2024 г.) – 00 г. 07 м. 20 д. от трета категория.

Общият сбор на положения стаж възлиза на 11 години, 00 месеца и 18 дни.

Въз основа на тези данни, с Разпореждане № [ЕГН] от 27.03.2026 г. (прот. № N56108 от 20.03.2026 г.) длъжностното лице по пенсионно осигуряване е определило личната пенсия за ИОЗ на Ц. Н. П. в действителен размер от датата на инвалидизирането 21.11.2024 г. Изчисленията са извършени при общ осигурителен доход за периода от 01.01.2000 г. до 20.11.2024 г. в размер на 57 551,44 лв., индивидуален коефициент 1,4629 , средномесечен осигурителен доход за страната 1623,32 лв., доход за изчисляване на пенсията 2374,75 лв., общ процент осигурителен стаж 36,52% (включващ 14,85% за действителния стаж от 11 г. по чл. 75, ал. 1 КСО и 21,67% признат стаж по чл. 75, ал. 2 КСО при 100% ТНР, добавка по § 7ж, ал. 18 от ПЗР на КСО в размер на 60,00 лв., осъвременяване по чл. 100 от КСО от 01.07.2025 г. на 1007,00 лв., и превалутиране в евро от 01.01.2026 г. съгласно Закона за въвеждане на еврото в Република България (ЗВЕРБ) в размер на 514,88 евро (действителен размер 481,56 евро и добавка 33,32 евро). В мотивите на разпореждането изрично е посочено защо не се зачита стаж и доход за периодите 01.12.2008 г. – 30.09.2010 г. („БКС Тракия“ ЕООД) и 01.01.2023 г. – 31.03.2024 г. („Алекс-ИВ“ ЕООД), както и редът за зачитане на военната служба.

Разпореждането е връчено на жалбоподателя на 07.04.2026 г. и е оспорено от него с жалба с вх. № 1012-21-1031 от 04.05.2026 г. пред директора на ТП на НОИ – С.-град.

С оспореното в настоящото съдебно производство Решение № 2153-21-185 от 21.05.2026 г. директорът на ТП на НОИ – С.-град е оставил жалбата без уважение, като в същото административният орган подробно е изложил фактически и правни мотиви относно предпоставките за зачитане на осигурителен стаж по чл. 10, ал. 1 от КСО и § 1, ал. 1, т. 3 от ДР на КСО, действието на влезлите в сила задължителни предписания и заличаването на данните за „Алекс-ИВ“ ЕООД, непревръщането на категориите труд при пенсия за инвалидност по силата на чл. 23, ал. 1 от НПОС, както и зачитане на военната служба по правилата на чл. 44 от НПОС.

При така установената фактическа обстановка, съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежна страна – адресат на неблагоприятен административен акт, след изчерпване на задължителния ред за административно оспорване по чл. 117, ал. 1, т. 2, б. „а“ от КСО, в преклузивния 14-дневен срок по чл. 118, ал. 1 от КСО и отговаря на изискванията за форма и съдържание, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК – компетентност на органа, спазване на установената форма, съответствие с процесуалните правила, материалноправните разпоредби и целта на закона.

Оспореното Решение № 2153-21-185 от 21.05.2026 г. е издадено от компетентен административен орган по смисъла на чл. 117, ал. 1, т. 2, б. „а“ и ал. 3 от КСО – директора на ТП на НОИ – С.-град, в рамките на предоставените му от закона правомощия и териториална компетентност. Потвърденото с него Разпореждане № [ЕГН] от 27.03.2026 г. също изхожда от компетентен орган – длъжностно лице, на което със Заповед № 1015-21-67 от 01.03.2021 г. на директора на ТП на НОИ – С.-град е възложено ръководството на пенсионното осигуряване на основание чл. 98, ал. 1, т. 1 от КСО.

Актът е постановен в предвидената от закона писмена форма и съдържа изискуемите по чл. 59, ал. 2 от АПК и чл. 117, ал. 3 от КСО реквизити, включително подробни фактически и правни основания за неговото издаване. Допуснатата в текста на решението техническа грешка при изписване на номера на първоинстанционния административен акт (посочен като Разпореждане № 77100832026/27.03.2026 г. вместо Разпореждане № [ЕГН]/27.03.2026 г.) представлява очевидна

фактическа грешка, дължаща се на механично добавяне на годината към номера, съответстващ на ЕГН на лицето. Тази неточност не води до неяснота относно предмета на спора, нито засяга правото на защита на жалбоподателя, доколкото датата, органът, адресатът, правното основание и разпореденият размер на пенсията са напълно идентични (в този смисъл е практиката на ВАС в Решение № 2894 от 16.03.2026 г. по адм.д. № 7952/2025 г.).

При провеждане на административното производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Релевантните за определяне на пенсионните права факти са изяснени служебно чрез надлежни проверки по реда на чл. 108 от КСО, събрани са всички относими документи и са обсъдени възраженията на страната, с което са спазени изискванията на чл. 35 и чл. 36 от АПК.

Оспореното решение е постановено в пълно съответствие с приложимия материален закон.

Неоснователно е възражението за незачитане на осигурителен стаж и доход за периода от 01.01.2023 г. до 31.03.2024 г. при осигурителя „Алекс-ИВ“ ЕООД, по следните съображеиня:

Съгласно чл. 10, ал. 1 от КСО, осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1, и за който са внесени или дължими осигурителни вноски, и продължава до прекратяването ѝ. В съответствие с легалната дефиниция по § 1, ал. 1, т. 3 от ДР на КСО, „осигурено лице“ е физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1, и за което са внесени или дължими осигурителни вноски. Както трайно приема в практиката си ВАС (Решение № 6017 от 03.06.2026 г. по адм.д. № 1673/2026 г. , Решение № 13033 от 16.12.2025 г. по адм.д. № 5501/2025 г. и Решение № 13349 от 10.12.2024 г. по адм.д. № 2044/2024 г.), трудовото и осигурителното правоотношение не са тъждествени. Наличието на формално сключен трудов договор или подаването на декларации по чл. 5, ал. 4 от КСО не пораждат осигурителни права, ако по правоотношението не е осъществено реално престиране на работна сила срещу възнаграждение.

По делото е безспорно установено, че контролните органи на НОИ са извършили цялостна проверка на осигурителя „Алекс-ИВ“ ЕООД, обективирана в Констативен протокол № КВ-5-21-01861834 от 25.02.2025 г., при която е констатирана категорична липса на реална стопанска дейност, липса на търговски обекти и работни места, както и липса на доказателства за наемане и полагане на труд от посочените в декларациите лица. Издадените на основание чл. 108, ал. 1, т. 3 от КСО Задължителни предписания № ЗД-1-21-01861981 от 25.02.2025 г. за заличаване на неоснователно подадените данни за жалбоподателя са влезли в законна сила и данните са служебно заличени по реда на чл. 4, ал. 10, т. 4 от Наредба № Н-13 от 17.12.2019 г. Макар констатациите в производството по издаване на предписанията спрямо осигурителя да не лишават осигуреното лице от правото в пенсионното производство да установи с всички допустими доказателствени средства действителното полагане на труд, в тежест на жалбоподателя е било да проведе пълно и главно доказване на факта на реално извършваната трудова дейност. В настоящото производство съдът изрично е разпределил доказателствената тежест с определение в съдебно заседание на 28.09.2026 г., но жалбоподателят не е ангажирал никакви писмени или гласни доказателства (трудов договор, длъжностна характеристика, ведомости за заплати, платежни документи, присъствени форми, свидетелски показания), които да установят, че действително е престирал труд в „Алекс-ИВ“ ЕООД през спорния период. При това положение административният орган правилно не е зачел процесния период за осигурителен стаж и доход по чл. 40, ал. 1 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж (НПОС).

По отношение на незачитането на периода от 01.12.2008 г. до 30.09.2010 г. като самоосигуряващо се лице чрез „БКС Тракия“ ЕООД, настоящата инстанция намира следното:

Разпоредбата на чл. 9, ал. 1, т. 4 от КСО императивно постановява, че за осигурителен стаж се зачита времето, за което са внесени дължимите осигурителни вноски от самоосигуряващите се лица. По силата на § 1, ал. 1, т. 3, изречение трето от ДР на КСО, самоосигуряващите се лица се смятат за осигурени лица само за времето, през което са внесени дължимите осигурителни вноски. За разлика от наетите работници и служители по чл. 4, ал. 1 от КСО, за които стажът се признава и при дължими, но невнесени от работодателя вноски, при самоосигуряващите се лица законодателят изисква реално и пълно внасяне на осигурителните вноски. В този смисъл е и трайната практика на ВАС. (Решение № 10722 от 24.07.2012 г. по адм.д. № 2049/2012 г. ; Решение № 6281 от 09.06.2026 г. по адм.д. № 3782/2026 г. ; Решение № 2419 от 11.03.2025 г. по адм.д. № 6706/2024 г. и Решение № 8455 от 07.07.2016 г. по адм.д. № 13193/2015 г.). От приложения по делото Констативен протокол № КВ-5-21-01871985 от 18.03.2025 г. безспорно се установява, че за периода 01.12.2008 г. – 30.09.2010 г. за лицето Ц. П. няма данни за внесени дължими осигурителни вноски. В хода на административното производство, жалбоподателят не е представил платежни нареждания, преводни документи или заверена осигурителна книжка, поради което правилно и законосъобразно пенсионният орган е отказал да зачете това време за осигурителен стаж и осигурителен доход.

Неоснователни са и възраженията на жалбоподателя по отношение непревръщане на осигурителния стаж от първа в трета категория труд и незачитане на военната служба.

Съгласно изричната норма на чл. 23, ал. 1 от НПОС, когато лицето има осигурителен стаж от различни категории, при определяне на продължителността му за правото и размера на пенсията за инвалидност поради общо заболяване осигурителният стаж не се превръща от една категория в друга. Правилото на чл. 104, ал. 2 от КСО за превръщане на три години стаж от първа категория или четири години от втора категория в пет години от трета категория труд се прилага единствено при пенсиониране за осигурителен стаж и възраст по чл. 68 от КСО. За придобиване на право на лична пенсия за ИОЗ по чл. 74 от КСО и за определяне на нейния размер по чл. 75 от КСО категорията труд, при която е положен стажът, е ирелевантна и законосъобразно стажът се зачита според действителната му календарна продължителност.

Неоснователно е и твърдението за незачитане в пълен обем на военната служба. Съгласно чл. 44, ал. 1 и ал. 2 от НПОС, за осигурителен стаж от трета категория се признава времето на наборна военна служба и времето на обучение на курсанти и школници след навършване на пълнолетие (18-годишна възраст) до размера на наборната служба за съответния род войски. Жалбоподателят Ц. П. е [дата на раждане] и е навършил 18 години на 08.10.1995 г., поради което от периода на обучение в ССЖПУ правилно е зачетен периодът от 08.10.1995 г. до 15.09.1996 г. (11 месеца и 8 дни) като наборна военна служба. Следващият период от 16.09.1996 г. до 16.01.2006 г. (9 години, 4 месеца и 1 ден) е изцяло зачетен като кадрова военна служба от първа категория труд въз основа на

издаденото от Централно военно окръжие Удостоверение рег. № 3-НК-461 от 25.02.2025 г.
Следва да се отбележи, че със зачетения осигурителен стаж от 11 години, 00 месеца и 18 дни жалбоподателят многократно надхвърля изискуемия по чл. 74, ал. 1, т. 4 от КСО минимален стаж от 5 години за лица над 30-годишна възраст към датата на инвалидизирането, поради което правото му на пенсия е безспорно признато в случая.
Действителният размер на пенсията от 514,88 евро е изчислен при стриктно спазване на законовите правила на чл. 70, чл. 75, чл. 76 и чл. 77 от КСО, с отчитане на индивидуалния коефициент, процента по чл. 75, ал. 1 и ал. 2 от КСО за 100% ТНР, добавката по § 7ж от ПЗР на КСО , осъвременяването по чл. 100 от КСО и превалутирането в евро по официалния курс и правилата за закръгляване съгласно чл. 12 и чл. 45 от ЗВЕРБ.
Предвид изложеното, оспореното Решение № 2153-21-185 от 21.05.2026 г. на директора на ТП на НОИ – С.-град и потвърденото с него Разпореждане № [ЕГН] от 27.03.2026 г. са правилни и законосъобразни, издадени при спазване на материалния и процесуалния закон, а подадената срещу тях жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.
При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, своевременно направеното искане на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение се явява основателно. Съгласно чл. 143, ал. 3 от АПК във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, с оглед фактическата и правна сложност на делото и осъщественото процесуално представителство, съдът определя юрисконсултско възнаграждение в размер на 50,00 евро, платими от жалбоподателя в полза на ТП на НОИ – С.-град.
Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд - София - град, III отделение, 7 състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Ц. Н. П., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], ул. № против Решение № 2153-21-185 от 21.05.2026 г. на директора на Териториално поделение на Националния осигурителен институт – С.-град, с което е оставена без уважение жалбата му с вх. № 1012-21-1031 от 04.05.2026 г. срещу Разпореждане № [ЕГН] от 27.03.2026 г. (посочено в решението като Разпореждане № 77100832026/27.03.2026 г.) на длъжностното лице по пенсионно осигуряване при ТП на НОИ – С.-град.
ОСЪЖДА Ц. Н. П., ЕГН [ЕГН] да заплати на Териториално поделение на Националния осигурителен институт – С.-град сумата в размер на 50,00 (петдесет) евро, представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.
Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: